

власника освободѣ. Надати є се, да не се овы народа, кои су заиста жертва были свагда за спасеніе Европе, заиста горка судба коснути срдца христіянскій владѣтеля и христіянскій сограђана Европе“.

Сербске народне новине, г. IV, бр. 34, стр. 134—135
отъ 1 май 1841.

1841.

„*Бумарія*. Новія вѣсти о стварма у *Бугарской* немамо, осим да є по градови рана яко поскупила. У *Нишу* н. п., кажу, да є ока леба по 3 гроша. — У немачкимъ Новинама налазимо извѣстія о побунама, коя смо мы понайвише већъ явили, и међу којима су главнія слѣдуюћа. Свакояке грозне приповѣсти се разносе о поводма овы приключенія; између другій н. п. то се говори, да су турцы у Каменицы велике неделѣ на скуплѣный у цркви народъ насртали, и жене, девойке а и саму мужску децу насилно хватати. — Съ тымъ є огорченіе найвышій степенъ достигло, люди на оружіе усташе, да се бране и да се освете, и буна као муня севну. Осимъ поедини *окружія Бугарске*, каже се, да є и савъ *сѣверный край Албаніе, Македоніе и Румеліе* побунио се. Христіянски свештеницы много раде у томъ; нѣи 12 иду отъ села до села, и позываю народъ, да се диже, да се избави турскогъ ига. Едантъ одъ нѣи є долазио у Београдъ къ европейскимъ консулма, да іѣ намоли, да имъ у помоћи буду: но одъ свію є одбієнтъ. Мустафа паша є одма, како се буна подигла, писао Князу Сербіе єдно врло пріятельско писмо, *являюћи* му, шта се догодило, и *приволеваюћи* га на свою страну. — А после, кадъ є дао уставше христіяне потући и све имъ попалити, *явио є* опетъ Князу, да є буна утишала. — Стваръ побунившій се христіяна, држе, да є пропала, будући да преко немаю новаца и што имъ є одъ потребе“.

Сербске народне новине, г. IV, бр. 35, стр. 138, кол. 2—3
отъ 4 май 1841.

1841.

„*Бумарія*. Аустрійскій Позорствователь о почетку буне у *Бумаріи* о којой смо и ми већъ споминяли,